

2014/0258(NLE)

13.5.2015

AJÁNLÁSTERVEZET

a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének az 1–4. cikkben foglalt, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetről

(06731/2015 – C8-0078/2015 – 2014/0258(NLE))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Helga Stevens

Az eljárások jelölései

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás (első olvasat)
- ***II Rendes jogalkotási eljárás (második olvasat)
- ***III Rendes jogalkotási eljárás (harmadik olvasat)

(Az eljárás típusa a jogszabálytervezetben javasolt jogalaptól függ.)

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE.....	5
RÖVID INDOKOLÁS	6

AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE

**a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezménye 2014. évi jegyzőkönyvének az 1–4. cikkben foglalt, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó vonatkozások tekintetében az Európai Unió érdekében történő megerősítésére a tagállamoknak adott felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetről
(06731/2015 – C8-0078/2015 – 2014/0258(NLE))**

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (06731/2015),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 82. cikkének (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8–0078/2015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére és (2) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A8-0000/2015),
1. egyetért a tanácsi határozatra irányuló javaslattal,
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

RÖVID INDOKOLÁS

A kényszermunkáról szóló egyezmény egyike az alapvető nemzetközi munkaügyi normákat lefektető nyolc ILO-alapegyezménynek, és emberi jogi okmányoknak minősül. Az 1930. évi egyezmény elfogadásakor a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia felszólította az államokat, hogy a lehető legrövidebb időn belül számolják fel és tegyék büntetendővé a kényszermunkát. Ennek ellenére, 80 évvel később az ILO becslése szerint világszerte jelenleg is legkevesebb 20,9 millió áldozata van a kényszermunkának.

A jegyzőkönyv célja a végrehajtási hiányosságok kezelése annak érdekében, hogy előmozdítsa a munkaerő kizsákmányolását célzó emberkereskedelem megelőzésének ügyét, valamint biztosítsa a kényszermunka áldozatainak védelmét és káruk megtérítését.

A jegyzőkönyv előírja, hogy az ILO tagállamainak ki kell dolgozniuk a kényszermunka tényleges és tartós felszámolására irányuló nemzeti szakpolitikájukat és cselekvési tervüket, továbbá – a munkáltatói és munkavállalói szervezetekkel konzultálva – intézkedéseket kell hozniuk a jegyzőkönyv rendelkezéseinek alkalmazása érdekében. A jegyzőkönyv előírja azt is, hogy milyen intézkedéseket kell foganatosítaniuk az ILO-tagállamoknak a kényszermunka megelőzése érdekében: az emberek oktatása és tájékoztatása, annak biztosítása, hogy a kényszermunka megelőzése szempontjából releváns jogszabályok hatálya és végrehajtása minden munkavállalóra és a gazdaság valamennyi ágazatára kiterjedjen, a polgárok, és különösen a migráns munkavállalók védelme a potenciálisan visszaélészerű és tisztességtelen munkaerő-felvételi és -közvetítő gyakorlatokkal szemben, valamint a kényszermunka kockázatát növelő okok gyökereinek orvoslása.

Az áldozatainak tekintetében a jegyzőkönyv előírja, hogy hatékony intézkedéseket kell hozni azonosításuk, a kényszermunka alóli felszabadításuk, felépülésük és rehabilitációjuk, továbbá egyéb segítségnyújtási és támogatási formák érdekében. Az ILO-tagállamok kötelesek jogorvoslati lehetőségekhez, például kártérítéshez való hozzáférést biztosítani az áldozatok számára, és az illetékes hatóságok mentesíthetik az áldozatokat az általuk kényszer alatt elkövetett jogellenes cselekményekhez kapcsolódó büntetőeljárás alól.

A jegyzőkönyv a ratifikáló államok számára jogi kötelezettségeket létesít, és a jegyzőkönyvet csak olyan államok erősíthetik meg, amelyek az egyezményt is megerősítették. Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata alapján a tagállamok az Unió intézményeinek keretein kívül nem hozhatnak döntést a jegyzőkönyv megerősítéséről, mivel annak egyes részei az Unió hatáskörébe tartoznak.

A tanácsi határozatjavaslat ezért felhatalmazza a tagállamokat, hogy az EU érdekében megerősítsék a jegyzőkönyv uniós hatáskörbe tartozó részeit, és azt javasolja, hogy a tagállamok arra törekedjenek, hogy erre még 2016 vége előtt kerüljön sor.

Az előadó véleménye szerint a 2014-es jegyzőkönyv az alapvető jogokkal, az áldozatokkal és az emberkereskedelem elleni fellépéssel kapcsolatos, amely bűncselekmény nem csak egyes embereket érint, hanem a teljes társadalmat és az egész gazdaságot. A jegyzőkönyv ratifikálása fontos lépés az emberkereskedelem elleni fellépésben, valamint annak biztosításában, hogy Európa-szerte érvényesüljenek az említett bűncselekmény áldozatainak jogai. A kényszermunkáról szóló eredeti egyezmény csaknem száz éve lépett hatályba, és rendkívül sajnálatos, hogy világszerte továbbra is milliók válnak a kényszermunka áldozataivá.

A jegyzőkönyv tagállamok általi ratifikálása megkönnyíti majd az emberkereskedők elleni

fellépést, ezért az előadó üdvözi a tanácsi határozattervezetet, és javasolja, hogy a Parlament adja egyetértését, továbbá a jegyzőkönyv gyors ratifikálására ösztönzi a tagállamokat.